

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

การใช้สื่อการสอน เชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการ

โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
USEABILITY OF INSTRUCTIONAL MEDIA IN MULTIMEDIA FOR

STUDENT DEVELOPMENT STUDY CLASS IN LSC303/LSM211

TRANSPORTATION MANAGEMENT

อาจารย์ปณภา ภิรมย์นาค

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2555

หัวข้อวิจัย : การใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา
LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้วิจัย : ปณภา ภิรมย์นาค
หน่วยงาน : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2557

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง“การใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ โดยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา LSC 303/LSM211 การจัดการการขนส่งในภาคการศึกษาที่ 2/2555

โดยเก็บข้อมูลทั้งหมดจำนวนทั้งหมด 90 คนตัวแปรในการวิจัยแบ่งเป็นตัวแปรต้นคือ วิธีการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดียและตัวแปรตามคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นของนักศึกษา ดำเนินการใ้การรวบรวมข้อมูลก่อนสอนด้วยวิธีทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน และวัดความพึงพอใจในการเรียนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ สถิติพื้นฐาน ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน t-test ผลการวิจัยพบว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษา มีเฉลี่ยเท่ากับ 81.50 ของคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีผลคะแนนที่เพิ่มขึ้น 7.12 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ มาก ความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก($X= 4.28$)

คำสำคัญ: สื่อการสอน เชิงมัลติมีเดีย หมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาการสอนโดยใช้สื่อการผสมผสานสื่อหลายชนิด เช่น ข้อความ กราฟภาพศิลป์ (Graphic Art), เสียง, ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และวีดิทัศน์ เป็นต้น

Research Title : Useability of Instructional Media in Multimedia for Student
Development study class in LSC303/LSM211 Transportation
Management Business Faculty, Sripatum University

Name of Researcher : Panapa Piromnark

Name of Institution : Faculty of Business Administration, Sripatum University

Year of Publication : B. E. 2557

ABSTRACT

The research of studying on quantitative analysis of student's achievement through the student team achievement division on LSC303/LSM211 (Transportation management) is to be increasing the students' achievement and to take the result of research for improving this subject. The random sampling is the student group who registered in LSC303/LSM211 (Transportation Management in 2/2555 session) and collect the data from 90 students. This research has the independent variable which is the studying and teaching by using instructional media in multimedia and dependent variable which is the result of improvement in studying of students. First of all, collecting data before teaching by pre-test the students' knowledge and test again after teaching, then evaluate the class satisfaction.

The statistical tools are Basic Statistics, Percentage, Average, Standard deviation and the difference of score between before and after class (T-Test). The studying of T-test is the evaluation of students after class which there is the average = 81.50 % from 20 full score and there is increasing improvement of score 7.12, and also the studying result is very good level. The result of students' satisfaction for instructional media has good average ($X=4.28$) which to be concluded that the instructional media in multimedia has effect to the improvement of studying process for students.

Keywords: Instructional media in multimedia: The innovation of teacher's media by using computer for manage their multimedia tools such as contents, graph, graph Art, sound, Animation, and Video etc.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รวิภา ลากศิริ คณบดีคณะบริหารธุรกิจ ที่กรุณาให้โอกาสผู้วิจัยได้จัดทำวิจัยจนสำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ ทั้งให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา เพื่อให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

คุณค่าอันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบให้ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอนอบรมตลอดมา

ปณภา ภิรมย์นาค
พฤศจิกายน 2557

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ.....
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย 3
	ขอบเขตการวิจัย 3
	นิยามศัพท์ 3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
	แนวคิดและทฤษฎี..... 6
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 19
3	วิธีดำเนินการวิจัย
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 22
	ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย 22
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 23
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 23
	การวิเคราะห์ข้อมูล 24
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 25
	นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามปัญหาการวิจัย
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
	สรุปผลการวิจัย 32
	อภิปรายผล 33
	ข้อเสนอแนะ 33
	บรรณานุกรม

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย.....	38
ประวัติย่อผู้วิจัย	41

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่	สารบัญญัตราง	หน้า
2.1	กรอบแนวความคิดการวิจัย	21
4.1	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	25
4.2	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย ของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211การจัดการขนส่ง	26
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ ในการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดียเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษารายวิชาLSC303/LSM211การจัดการขนส่ง	29
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอน เชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาLSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง	31

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ทรงมีพระมหากรุณาคุณอย่างหาที่สุดมิได้ต่อการศึกษาของพสกนิกรในประเทศ ทั้งทรงชี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา วิชาความรู้ และผลแห่งการใช้วิชาความรู้ในเชิงปฏิบัติคือ การศึกษาเป็นเครื่องมือของการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ เจตคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล ฉะนั้นการศึกษาจึงไม่ใช่การกระทำหรือกิจกรรมที่สิ้นสุดในตัวเอง แต่เป็นเครื่องมือที่นำไปสู่จุดหมายบางประการ ดังพระบรมราโชวาทที่พระราชทานไว้เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ.2530 (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2530, หน้า 11) ว่า" ผู้ที่มุ่งหวังความดีและความเจริญมั่นคงในชีวิตจะต้องไม่ละเลยการศึกษา ความรู้ที่จะศึกษามี 3 ส่วน คือ ความรู้วิชาการ ความรู้ปฏิบัติการ และความรู้คิดอ่านตามเหตุผลความเป็นจริง อีกประการหนึ่งจะต้องมีความจริงจัง และบริสุทธิ์ใจไม่ว่าในงานในผู้ร่วมงานหรือในการรักษาระเบียบแบบแผน ความดีงามความถูกต้องทุกอย่าง ประการที่สามต้องฝึกฝนให้มีความหนักแน่นทั้งภายในใจ" ดังนั้นการศึกษาในความหมายนี้จึงเกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาวิชาความรู้ทั้งในทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ คือการศึกษาจะต้องใช้หลักแห่งวิชาการที่จะช่วยให้แนวทางการปฏิบัติบรรลุผล และให้ความรู้แห่งการปฏิบัติสู่การจัดการศึกษาของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการแสวงหาความรู้ที่แท้จริง คือนอกจากจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้จริง ปฏิบัติได้จริง มีเจตคติที่ดีแล้วจะเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนคุณสมบัติต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องกำกับความคิดและความประพฤติให้การใช้วิชาความรู้เพื่อประโยชน์ในทางที่ดีต่อทั้งตนเองและส่วนรวมคือประเทศชาติ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้ให้หลักการไว้ว่าเพื่อเป็นการศึกษาตลอดชีวิต ทั้งให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมีการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ในหมวด 1 ได้กล่าวถึงความมุ่งหมาย และหลักการศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สามารถอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษากำหนดให้การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพการจัดการกระบวนการเรียนรู้จึงต้องจัดให้เนื้อหาสาระต่าง ๆ และกิจกรรมที่มีสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การฝึก

ทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหากระบวนการดังกล่าวผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนรู้และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ และการศึกษาในยุคต้นหรือระดับแรกของชีวิตเป็นสิ่งสำคัญที่สุด คือ การศึกษาของเด็กเล็ก ซึ่งเป็นระยะแห่งการจดจำ การเรียนแบบ การพัฒนาต่อเนื่องเป็นจุดเริ่มต้นของพื้นฐานการศึกษาในระดับต่อไปรวมทั้งเป็นการเตรียมตัวที่จะเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต(กระทรวงศึกษาธิการ,2554,หน้า 7)

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการกำหนดอนาคตของคนในชาติ เพราะครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดผู้เรียนที่สุด ครูจึงมีภาระหน้าที่ในการเตรียมความพร้อมสร้างเสริมสติปัญญา เป็นผู้ให้เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และเป็นผู้จุดประกายแห่งการเรียนรู้ กระตุ้นการใฝ่รู้ใฝ่เรียนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ ไม่กลัวความลำบากมีความเพียรพยายามในการแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา รวมทั้งปลูกฝังกล่อมเกลา คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ สอนทักษะชีวิตให้สามารถทำงานและดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งสำคัญครูต้องมีจิตเมตตาครูณาผู้เรียนเป็นพื้นฐาน มีอุดมการณ์ ทุ่เม เท เสียสละ มีความจริงใจ เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับศิษย์ และมุ่งมั่นพัฒนาการศึกษาของชาติ(สุเทพ บุญศิริ, 2552,หน้า 20)

พันธกิจหลักของครู อาจารย์ในระดับอุดมศึกษานั้น มีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การทำวิจัยในชั้นเรียน การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้จากการสำรวจพฤติกรรมการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการปี 2555 พบว่าครู อาจารย์ส่วนใหญ่ที่สอนในระดับอุดมศึกษา สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาต่างๆ ที่ไม่ใช่ครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ และไม่ได้ศึกษาวิชาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การสอนทำให้อาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องทักษะในการจัดการเรียนการสอนหรือเทคนิควิธีสอนแบบต่างๆ ซึ่งแนวโน้มของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยอาศัยปรัชญาการสอนและทฤษฎีการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อประกอบการสอน และการวัดและประเมินผล (กระทรวงศึกษาธิการ,2554,หน้า 21)

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา LSC303/LSM211การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุมพบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างน้อย เนื่องจากในรายวิชาดังกล่าวจะมีทั้งทฤษฎีการคำนวณค่าระวางค่าขนส่งทั้งทางเรือและทางอากาศ อีกทั้งยังมีเอกสารต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมากทำให้นักศึกษาไม่สามารถจดจำรายละเอียดได้ทั้งหมด และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน ในฐานะผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชานี้ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่อง การใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา

LSC303/LSM211การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทานคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุมผลของการวิจัยจะมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งจากการที่ได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ทำให้พบเห็นปัญหาในการเรียนการสอนคือ รายละเอียดและเนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้นักศึกษามีปัญหาในการทดลองใช้ระบบต่าง ๆ เช่น การจองระวางเรือ การจองระวางเครื่องบิน เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง หลังการใช้สื่อมัลติมีเดีย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง ก่อน-หลังใช้สื่อมัลติมีเดีย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา LSC 303/LSM211 การจัดการการขนส่ง ในภาคการศึกษาที่ 2/2555 จำนวนทั้งหมด 90 คน
2. กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา LSC 303/LSM211 การจัดการการขนส่ง ในภาคการศึกษาที่ 2/2555 โดยเก็บข้อมูลทั้งหมดจำนวนทั้งหมด 90 คนคิดเป็นร้อยละร้อย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาการวิจัยทำการศึกษาการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211การจัดการขนส่งในภาคการศึกษาที่ 2/2555 สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทานคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ระยะเวลา 4 เดือน กันยายน พ.ศ. 2556 ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2556

นิยามศัพท์

1. สภาพการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติการสอนของอาจารย์ตามแผนการสอน เทคนิคการสอน/วิธีสอน การใช้สื่อประกอบการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน หมายถึง อุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินการสอน ทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

3. **แผนการสอน** หมายถึง กำหนดการสอนที่มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงเหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนไว้ล่วงหน้า โดยผู้สอนกำหนดว่าจะสอนอะไร สอนอย่างไร ใช้สื่อประกอบการสอนชนิดใด และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังเพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบคำตอบหรือการกระทำด้วยตนเอง

4. **เทคนิคการสอน** หมายถึง กลวิธีต่างๆที่ใช้เสริมกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการสอน มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นเทคนิคการสอนหรือดำเนินการสอนเพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ในการบรรยาย การสาธิต การอภิปราย เป็นต้นผู้สอนอาจใช้เทคนิคต่างๆ ที่สามารถช่วยให้การบรรยายมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้นเช่น การยกตัวอย่าง การใช้สื่อการสอน การใช้คำถาม เป็นต้น

5. **สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย** หมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาการสอนโดยใช้สื่อการผสมผสานสื่อหลายชนิด เช่น ข้อความ กราฟภาพศิลป์ (Graphic Art) เสียง ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และวีดิทัศน์ เป็นต้น

6. **สื่อประกอบการสอน** หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการซึ่งถูกนำมาใช้ในการการเรียนการสอน เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ทักษะ และเจตคติ จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียนช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้

7. **การวัดและประเมินผล** หมายถึง กระบวนการตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลข หรือสัญลักษณ์ ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะหรือคุณภาพของสิ่งที่วัด โดยใช้เครื่องมือวัดผลที่มีประสิทธิภาพ และวินิจฉัยตัดสิน ลงสรุปคุณค่าเพื่อพิจารณาตัดสินใจที่ได้จากการวัดผลอย่างมีกฎเกณฑ์ และมีคุณธรรม

8. **การประเมินระหว่างเรียน (Formative Evaluation)** หมายถึง การประเมินเพื่อใช้ผลการประเมินในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน การประเมินประเภทนี้ใช้ระหว่างการจัดการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ หากผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนก็จะหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการประเมินยังเป็นการตรวจสอบผู้สอนเองว่าเป็นอย่างไรรวมทั้งการประเมินรายครั้งที่เตรียมมาดีหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างไร มีจุดใดบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขต่อไป

9. **การประเมินเพื่อตัดสิน (Summative Evaluation)** หมายถึง การประเมินเพื่อตัดสินผลการจัดการสอน เป็นการประเมินหลังจากผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว อาจเป็นการประเมินหลังจบเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง รวมทั้งการประเมินปลายภาคเรียนหรือปลายปี ผลจากการประเมิน

ประเภทนี้ใช้ในการตัดสินผลการจัดการเรียนการสอน หรือตัดสินใจว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับระดับคะแนนใด

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. จากการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา รายวิชา LSC303/LSM211การจัดการขนส่งจะช่วยให้ผู้สอนได้เข้าใจผู้เรียน ในขณะที่เดียวกันจะทราบผลการสอนของตนเองตามความคิดเห็นของนักศึกษา

2. นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนใน รายวิชารายวิชา LSC 303/LSM211 การจัดการการขนส่ง

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุมผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจะนำเสนอ ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎี เรื่อง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ, การเรียนการสอนด้วย E-Learning, การเรียนการสอนผ่านเครือข่าย, การเรียนการสอนออนไลน์, และการเรียนการสอนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

ตอนที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎี

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในบทบาทของสถานศึกษาที่พัฒนาการศึกษาตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้สถานศึกษามีระบบคุณภาพ ทางด้านการจัดการศึกษา และครูทุกคนมีกระบวนการ วิธีการ และบันทึกการจัดการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน นำไปสู่การพัฒนาองค์กรที่มีประสิทธิภาพ และผู้เรียนโดยภาพรวมได้รับประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีการประชุม พัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอและมีการรับนโยบายต่าง ๆ จากกระทรวงศึกษาธิการมา ดำเนินการจัดระบบการเรียนรู้คือ ครูในแต่ละกลุ่มสาระได้วิเคราะห์ คำอธิบายรายวิชาจากหลักสูตร สถานศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียน ออกแบบและจัดการเรียนรู้ ตลอดจนประเมินผลและรายงานผลทั้งส่วน ที่เป็นผลลัพธ์ด้านผู้เรียนและด้านกระบวนการของระบบการเรียนรู้และในการจัดการเรียนรู้มีแนวทาง จัดต่าง ๆ ดังนี้

การจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 27)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดไว้ 9 หมวด คือ

หมวดที่ 1 บททั่วไป กล่าวถึงความมุ่งหมายและหลักการ

หมวดที่ 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

หมวดที่ 3 ระบบการศึกษา

หมวดที่ 4 แนวทางการจัดการศึกษา

หมวดที่ 5 การบริหารและการจัดการศึกษา

หมวดที่ 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

หมวดที่ 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

หมวดที่ 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

และที่สำคัญในหมวดที่ 3 และหมวดที่ 4 กล่าวถึงระบบการศึกษาและแนวทางการจัดการศึกษาไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 14 - 15)

ระบบการศึกษามีการจัดไว้ 3 รูปแบบ คือ

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษาหลักสูตรระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

2. การศึกษานอกระบบเป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของความสำเร็จการศึกษาโดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

3. การศึกษาตามอัธยาศัยเป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่นๆ

แนวทางการจัดการศึกษายึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ดังนั้นในการจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จึงต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชนชาติ และสังคม โลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน
3. ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทยและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา
4. ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และภาษาโดยเน้นการใช้ภาษาไทย
5. ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

จากระบบการศึกษาและแนวการจัดการศึกษาตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ทำให้ทราบว่าระบบการศึกษาของประเทศนั้นจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ(กระทรวงศึกษาธิการ,2550,หน้า 17) จั ด ก า ร เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเกิดขึ้นจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่าจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือ การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน คุณค่าของการเรียนรู้ คือการได้นำสิ่งที่เรียนรู้มานั้นไปปฏิบัติให้เกิดผล ดังนั้นหลักการจัดการเรียนรู้จึงควรศึกษาแนวคิดปรัชญาทางการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต่อไป

ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีนักการศึกษาและสถาบันที่เกี่ยวข้องให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้หลายท่าน ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2550,หน้า 12) ให้ความหมายว่า คือ กระบวนการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยเน้นให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้าและสร้างข้อความรู้ ตามความถนัดด้วยตนเอง เด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับเจตคติในตนเอง เป็นการสร้างความรู้อย่างมีกระบวนการได้ผลงานที่ดี และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ดี

ชนาธิป พรกุล (2550,หน้า 14) กล่าวว่า การเรียนรู้การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การเรียนรู้ที่เกิดจากการคิด การค้นคว้า การทดลองและการสรุปเป็นความรู้ โดยตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทหน้าที่จากการถ่ายทอดความรู้มาเป็นผู้วางแผนจัดการชี้แนะและอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2551,หน้า 9) ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ การกำหนดจุดหมาย สาระ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนและการวัด

ประเมินผลที่มุ่งพัฒนาคนและชีวิต ให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน

วรภัทร์ ภูเจริญ (2550, หน้า 42) กล่าวถึงการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือ กิจกรรมใด ๆ ที่ผู้สอนตั้งใจกระทำเพื่อผลประโยชน์ของผู้เรียน รวมทั้งสอนให้รู้วิธีเรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2550, หน้า 17) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ การจัดการเรียนรู้โดยให้โอกาสผู้เรียนได้ค้นพบความรู้เอง โดยมีส่วนร่วมในการสร้างผลผลิตที่มีความหมายแก่ตนเองและการเรียนรู้ที่มีพลังความคิดมากที่สุดเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างสิ่งที่ดีมีความหมายต่อตนเอง

พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2550, หน้า 61) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยใช้กระบวนการทางปัญญา กระบวนการทางสังคมและให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

มาลินี เรืองปัญญา (2550, หน้า 42) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นหลักพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการเน้นกลุ่มเป้าหมายคือผู้เรียนและเป็นการพัฒนาทางปัญญา มีการปรับพื้นฐานผู้เรียน เพื่อยอมรับลักษณะเฉพาะของแต่ละคนเพื่อจะนำไปแก้ไขปัญหาของนักเรียน และทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

ยรรยง ดิสมศักดิ์ (2550, หน้า 23) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนนับว่าเป็นองค์ประกอบหลักที่แสดงถึงการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายที่แท้จริงของการเรียนรู้ และการพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง

สิริพร ขจรเมืองนนท์ (2551, หน้า 18) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือการจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามความถนัด ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งไปตามความต้องการ ความสนใจ และทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้

อรทัย มูลคำ (2550, หน้า 9) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้โดยยึดเด็กเป็นสำคัญคือ การจัดการกิจกรรมประสบการณ์หรือสถานการณ์ใดๆ ที่มีความหมายกับผู้เรียนไว้ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง โดยการสังเกต วิเคราะห์ ปฏิบัติ สรุปเพื่อสร้างนิยามความหมายและผลผลิตความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ทุกด้านอย่างสมดุล

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายสอดคล้องกับความถนัด ความต้องการ ความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนทำกิจกรรมและ

ปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตประจำวันได้ โดยผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำปรึกษาและแก้ไขปัญหา

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้นั้นมีอยู่มากมายหลายแบบ ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญนั้น มีนักการศึกษาของไทยหลายท่านได้ทำการศึกษา และนำเสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ ดังนี้

ทิสนา เขมมณี (2550, หน้า 10) ได้นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เรียกว่า โมเดล ชิปปา (CIPPA Model) คือ

1. กิจกรรมประกอบด้วย

C มาจากคำว่า สร้าง (Construct) หมายถึง การช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยกระบวนการแสวงหาข้อมูล ทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความสร้างความหมาย ตีเคราะห์ข้อมูล และสรุปข้อความรู้

I มาจากคำว่า ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) หมายถึง การช่วยให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน หรือต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรมเรียนรู้จากกัน แลกการเปลี่ยนข้อมูล ความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

P มาจากคำว่า การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การให้ผู้เรียนมีบทบาท และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด

P มาจากคำว่า การเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) หมายถึง การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่างๆ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการกลุ่ม ฯลฯ ควบคู่ไปกับผลงาน

A มาจากคำว่า การประยุกต์ (Application) หมายถึง การให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติมขึ้น

2. ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่

ขั้นนำ เป็นขั้นสร้างหรือกระตุ้นความสนใจเพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียน

ขั้นกิจกรรม เป็นการจัดกิจกรรมตามหลักการเพื่อให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองผู้เรียนได้ตีปฏิสัมพันธ์ช่วยกันเรียนรู้ ผู้เรียนมีบทบาทและส่วนร่วมในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับผลงาน และผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้

ชั้นวิเคราะห์หรืออภิปรายผลจากกิจกรรม เป็นการวิเคราะห์หรืออภิปรายผลงานข้อความที่สรุปได้จากกิจกรรม และกระบวนการเรียนรู้

ชั้นสรุป และประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการสรุปและประเมินผล การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2550, หน้า 17) ได้นำเสนอรูปแบบของการจัดการเรียนรู้ไว้ 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student – Centered Class) ครูเป็นผู้เตรียมเนื้อหาวัสดุอุปกรณ์และสื่อทั้งหมด ขณะที่ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีครูคอยดูแลกำกับให้คำปรึกษากิจกรรมในรูปแบบนี้ส่วนมากเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือจับคู่

รูปแบบที่ 2 ผู้เรียนเป็นฐาน (Learner - Based Teaching) ครูจะเป็นผู้กระตุ้นหรือมอบหมายให้ผู้เรียนค้นคว้าเนื้อหาข้อมูลของเรื่องที่จะเรียนเอง หรือจัดทำสื่อการเรียนรู้เองโดยใช้ประสบการณ์ ความรู้ความชำนาญพิเศษของผู้เรียนเป็นฐาน

รูปแบบที่ 3 ผู้เรียนเป็นอิสระ (Learning Independence หรือ Self – Directed Learning) ผู้เรียนเป็นอิสระจากชั้นเรียน สามารถศึกษาค้นคว้าจากสื่อที่จัดไว้ในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และเลือกทำงาน หรือฝึกปฏิบัติตามต้องการตามความสนใจและศักยภาพของตน โดยอาจศึกษาตามลำดับหรือจับคู่ศึกษากันก็ได้

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2550, หน้า 18) ได้นำเสนอรูปแบบและขั้นตอนของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ 5 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การสำรวจความต้องการ เป็นการสำรวจความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนและสำรวจพื้นฐานความรู้เดิม

ขั้นที่ 2 การเตรียมการ เป็นการที่ครูเตรียมเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้และองค์ประกอบอื่นๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการวางแผนการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยการนำเข้าสู่บทเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวิเคราะห์ อภิปรายผลงานหรือองค์ความรู้ที่สรุปได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ และการวิเคราะห์หรืออภิปรายกระบวนการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 การประเมินผล

ขั้นที่ 5 การสรุป และนำไปประยุกต์ใช้

บทบาทของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้สอนจะมีบทบาทในการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

จนกระทั่งได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสาระหรือกระบวนการด้วยตนเองดังนี้จึงมีผู้เสนอบทบาทของผู้สอนไว้หลากหลาย ดังนี้ กระทรวงศึกษาธิการ(2550,หน้า12)ได้วิเคราะห์บทบาทของครูผู้สอนในการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่ามี 8 ประการ คือ

1. การวางแผน และคิดกิจกรรม
2. การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้
3. การควบคุมดูแลกระบวนการ
4. การสังเกตกระบวนการรับรู้ กระตุ้นแนะนำ
5. การนำอภิปราย ช่วยผู้เรียนประมวลสรุปข้อความรู้
6. การเสริมความรู้
7. การส่งเสริมการนำความรู้ไปใช้
8. การประเมินผล

สำนักน โยบายและแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2554,หน้า 36-38) ได้ทำการศึกษาสังเคราะห์บทบาทของครูผู้สอนและได้สรุปไว้ดังนี้

1. ผู้สอน ในฐานะผู้จัดการ (The Teacher as a Manager of the Learning Environment) หมายถึง การที่ผู้สอนเป็นผู้สร้างหรือจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้และวางแผนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนต้องประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์การเรียนรู้ ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้ พัฒนาการและการสอนผลงานวิจัยที่สนับสนุนเกี่ยวกับการกิจของครู กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการตั้งและทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการสอน รวมทั้งวางแผนบริหารชั้นเรียนให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอน นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีขั้นตอนสำคัญคือ กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนก่อนเข้าสู่การเรียนรู้ ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. ผู้สอนในฐานะผู้อำนวยความสะดวกเพื่อการพัฒนาของแต่ละบุคคล(The Teacher as a Facilitator of Individual Development) หมายถึง การที่ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างกันได้เรียนรู้ตามที่ตนเองต้องการ โดยผู้สอนปฏิบัติตามแนวทางต่อไปนี้คือ ผู้สอนต้องรู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและปรับวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนต้องสามารถสังเกต ประเมินและจัด โปรแกรมการเรียนรู้ไว้ตอบสนองต่อผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันตามพฤติกรรมการเรียนรู้และความสามารถของแต่ละคน ผู้สอนต้องพัฒนาทักษะที่เหมาะสมต่อการบูรณาการผู้เรียนที่มีบุคลิกภาพพิเศษให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ตามปกติ และกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ไปถึงศักยภาพสูงสุด นอกจากนี้ผู้สอนต้องอดทนต่อผู้เรียนที่ไม่เฉลียวฉลาดและไม่สามารถทำ

สิ่งต่างๆ ได้เหมือนคนอื่นๆ รวมกันผู้สอนคนอื่นๆ หรือที่ปรึกษาเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการพิเศษหรือที่แตกต่างกันไปของผู้เรียนทุกคนได้

3. ผู้สอนในฐานะตัวกลางของการมีมนุษยสัมพันธ์ (The Teacher as a Mediator of Human Relations) หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์อันดีทั้งในระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ระหว่างผู้เรียนแต่ละคนและระหว่างกลุ่มผู้เรียน โดยใช้แนวทางต่อไปนี้คือ พยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก ใช้ความสามารถในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนทั้งรายบุคคลและกลุ่ม กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการสร้างพฤติกรรมทางสังคมที่ดี ชี้นำเสนอหรือสร้างค่านิยมที่ถูกต้องดีงามพัฒนาแบบฉบับของการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนและสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้เรียน

อรทัย มูลคำ(2550, หน้า 198-199) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไว้ดังนี้

1. ปรับเปลี่ยนแนวคิดให้เอื้อต่อการปฏิรูปการเรียนรู้
 2. ศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจ และปรับเนื้อหา กระบวน และทฤษฎีการสอนต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพที่จะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
 3. ออกแบบการจัดการเรียนรู้ หรือวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันกับผู้เกี่ยวข้อง เช่น ครูรายวิชาหรือกลุ่มวิชาอื่นๆ ที่สอนในชั้นเดียวกันครูวิชาการศึกษาพิเศษ เพื่อให้ออกแบบและการประสานความร่วมมือกันทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
 4. กำหนดกิจกรรมและวางแผนการสอนไว้ล่วงหน้า
 5. จัดกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างหลากหลายโดยสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และปัจจัยพื้นฐานของโรงเรียน
 6. ลดบทบาทจากผู้บอกหรือผู้สอนเป็นผู้จัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
 7. จัดเตรียมสื่อ และแหล่งเรียนรู้ เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรมของผู้เรียน
 8. วัดและประเมินผลผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ ตรวจสอบ ทดสอบ เพิ่มสะสมงาน ฯลฯ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นทั้งข้อมูลผู้เรียนรายบุคคลและภาพรวม เพื่อนำไปใช้วางแผนการสอน หรือพัฒนาผู้เรียนต่อไป
 9. เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมและรับทราบผลการเรียนของผู้เรียนอยู่เสมอ
 10. ทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่กับการเรียนการสอน นำผลไปปรับปรุงหรือพัฒนา
- จักรพรรดิ วัฒนา (2550, หน้า 2-3) ได้วิเคราะห์บทบาท และหน้าที่ของครูที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แล้วสรุปว่าครูต้องมีบทบาทสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา ดังนี้

1. จัดการเรียนรู้โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด รวมทั้งต้องส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ
2. จัดสาระการเรียนรู้ โดยเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีความรู้เกี่ยวกับศาสนาศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา มีภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ความรู้และทักษะด้านคณิตศาสตร์และด้านภาษาไทย ความรู้ และทักษะประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข
3. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาป้องกัน และแก้ปัญหา
5. ฝึกกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น
6. จัดการเรียนรู้ โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างมีสัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์
7. จัดบรรยากาศ มีสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก
8. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นตลอดเวลา ทุกสถานที่ และมีการประสานความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้อง
9. จัดการประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย
10. จัดทำสาระของหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น
11. ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชนองค์กรต่างๆ สถานประกอบการ สถาบันศาสนา และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการ
12. พัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน
13. พัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของผู้เรียน
14. ปฏิบัติงาน และประพฤติตนตามมาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

สื่อการเรียนการสอน(ทิสนา แชมมณี ,2550,หน้า 10)

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สื่อกลางที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ไม่รู้หรืออยากจะเรียนรู้ ทำให้เกิดความคิด ความอ่านและเกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญาซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ จากแนวคิดนักการศึกษา กาเย่(Gagne) ประกอบด้วยผู้เรียน (Learner)มีระบบสัมผัสและระบบประสาทในการรับรู้

สิ่งเร้า (Stimulus) คือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

การตอบสนอง (Response) คือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้สื่อประสมหรือสื่อมัลติมีเดีย (Multimedia) หรือสื่อหลายแบบ

โดยในปัจจุบันมีการใช้สื่อกลางที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อยู่มากมาย และเพื่อสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

การเรียนการสอนด้วย E-Learning

ยุค e มีวิวัฒนาการเริ่มต้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2533 เมื่อมีเทคโนโลยีซอฟต์แวร์เบราว์เซอร์ที่ช่วยให้การใช้อินเทอร์เน็ตทำได้ง่ายขึ้น ซึ่งทำให้เกิดการปฏิรูปทางด้านสารสนเทศอย่างกว้างขวาง รวมทั้งด้านการศึกษาด้วย จนพูดได้ว่ามนุษยชาติได้เข้าสู่ยุค e ตัวอักษร e แทนคำว่าอิเล็กทรอนิกส์ เช่น e-mail , e-Commerce, e-Learning ฯลฯ

ปัจจุบันจึงไม่แปลกเลยที่หลายๆ การ และสาขาวิชาชีพต่างๆ จะให้ความสำคัญกับคำว่า e-Learning รวมทั้งวงการการศึกษาในประเทศไทยด้วย กิจกรรม e-Learning ในไทยเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2542 โดยได้มีการจัดฝึกอบรมเรื่อง e-Learning แก่คณาจารย์ของราชชมงคลทั่วประเทศที่วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ต่อมาสถาบันราชภัฏก็ได้มีการฝึกอบรมคณาจารย์จำนวนมากให้เข้าใจถึงการเรียนแบบ e-Learning มากขึ้น แต่ก็ยังมีสถานศึกษาอีกหลายๆ ที่ที่มีระบบการเรียนการสอนแบบ e-Learning โดยการนำไฟล์ประกอบการเรียนการสอนภายในห้องเรียนต่างๆ นำไปแขวนบนระบบการจัดการเรียนรู้ LMS (Learning Management System) แล้วให้นักเรียน นักศึกษา ดาวน์โหลดไปอ่าน เป็นรูปแบบสื่อเสริมสื่อเดิม ซึ่งจะไม่มีแตกต่างจากการเรียนจากหนังสือมากนัก

การเรียนการสอนแบบ e-Learning ที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดควรที่ประยุกต์นำทฤษฎีทางการศึกษาเข้ามาร่วมด้วย ตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบการเรียนการสอน (Instruction Design) สำหรับการเรียนการสอนแบบ e-Learning โดยเฉพาะจนถึงการจัดกิจกรรมบนระบบระบบ การจัดการเรียนรู้ โดยส่วนนี้ผู้สอนจะมีบทบาทมากขึ้นในการจัดการการเรียนการสอน e-Learning บางครั้งเราคิดว่า การเรียนการสอนแบบ e-Learning จะทำให้อาจารย์ผู้สอนสบายขึ้นแต่จริงๆ แล้วอาจารย์ผู้สอนมีหน้าที่และบทบาทมากขึ้น ตั้งแต่ขั้นตอนออกแบบการเรียนการสอน

สำหรับ e-Learning ติดต่อประสานงานผู้ออกแบบสื่อ หรือบางครั้งอาจจะต้องรับบทบาทผู้ออกแบบและสร้างสื่อเสียเอง จัดกิจกรรมต่างๆบนระบบการจัดการเรียนรู้ และต้องคอยติดตามรายงานผลของข้อมูลนักเรียน นักศึกษา กรณีที่เป็นรายวิชาที่ต้องจัดการเรียนการสอนภายในห้องเรียนด้วย ก็เป็นที่แน่นอนว่า อาจารย์ผู้สอนต้องรับบทบาทเป็นสองเท่า

การจัดกิจกรรมบนระบบการจัดการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอจะทำให้ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และเข้ามาเรียนรู้อย่างจริงจัง การจัดกิจกรรมบนระบบการจัดการเรียนรู้เราสามารถที่จะนำทฤษฎีทางการศึกษาต่างๆ เข้ามาร่วมด้วย เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning) ปัจจุบันระบบการจัดการเรียนรู้ LMS (Learning Management System) ที่ได้มาตรฐานสามารถที่จะโต้ตอบ ปฏิสัมพันธ์ ระหว่าง ผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยตนเองได้อย่างง่ายดาย การฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเป็นคนที่มี ความสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองก็เป็นอีกประเด็นสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนแบบ e-Learning เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วิธีการเรียนแบบ e-Learning ไม่ได้เป็นเพียงการเรียนรู้โดยการรอรับความรู้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่เป็นการเรียนโดยที่ผู้เรียนต้องเป็นคนที่มี ความสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้เรียนจึงได้รับ การฝึกฝน ทักษะในการค้นหาข้อมูล การเรียนรู้วิธีการเข้าถึงแหล่งความรู้ การเลือก วิธีการ เรียนรู้ และวิธีการประมวลความรู้ด้วยตนเอง

ทั้งนี้การที่คนมีความสามารถในการเรียนรู้ จะทำให้เกิดการพัฒนาอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ซึ่งหากประเทศชาติมีประชาชนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ จะทำให้เกิดผลดีต่อประเทศในแง่ของการสร้างองค์ความรู้ ของคนไทยและการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน

การเรียนการสอนผ่านเครือข่าย

เครือข่ายการเรียนรู้ (Learning Network) หมายถึง การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์ และการเรียนรู้ระหว่างบุคคลกลุ่มบุคคลองค์การและแหล่งความรู้ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จนเป็นระบบที่เชื่อมโยงกัน ส่งผลให้เกิดการเผยแพร่และการประยุกต์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพหรือทางสังคม

เครือข่ายการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีการเรียนรู้ในระบบคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมทางการศึกษาของมนุษย์ทั้งในระดับประถมศึกษามัธยมศึกษาอุดมศึกษาและการศึกษาผู้ใหญ่โดยมีองค์ประกอบสำคัญคือ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์โปรแกรมที่ใช้ควบคุมระบบ การทำงาน และเครือข่ายการสื่อสาร การศึกษาในเครือข่ายการเรียนรู้ นับเป็นการศึกษาแบบอะซิงโครนัส (Asynchronous Learning) เป็นการเรียนการสอนที่ไม่จำกัดเวลา สถานที่ และบุคคลซึ่งผู้เรียน

สามารถเรียนเวลาใด สถานที่ใด กับบุคคลใดก็ได้โดยมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามาใช้ในการเชื่อมโยงเข้าสู่ระบบเครือข่ายภายในสถานศึกษา และเชื่อมต่อไปสู่ระบบอินเทอร์เน็ต

คุณลักษณะพิเศษของเครือข่ายการเรียนรู้

- เป็นการเรียนร่วมกันและทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม
- สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำมากกว่าเป็นผู้ถูกกระทำ
- จัดให้เครือข่ายการเรียนรู้เป็นเสมือนชุมชนของการเรียนรู้แบบออนไลน์เมื่อนำระบบเครือข่ายการเรียนรู้เข้ามาใช้กับระบบการศึกษาทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นอย่างมากภายใน วงการศึกษา ดังนี้

- รูปแบบการเรียนการสอน
- บทบาทของผู้สอน
- บทบาทของผู้เรียน
- บทบาทของการเรียนการสอน
- ห้องเรียน สำหรับผู้สอน
- ศูนย์เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียน
- ฐานบริการข้อมูลการเรียน
- Student Homepage

การเรียนการสอนออนไลน์ (Online Teaching and Learning)

e-Book, e-Journal คือการเปลี่ยนหนังสือ/ตำรา (book) และวารสารวิชาการ (journal) ให้อยู่ในรูปแบบของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และมักจะเรียกดูได้ผ่าน Web รูปแบบที่นิยมคือ จัดให้อยู่ในรูปแบบของเอกสาร HTML หรือเอกสาร PDF (Portable Data Format) เอกสาร PDF ก็คือเอกสารที่เตรียมด้วย Microsoft Word แต่แปลงให้เป็นไฟล์ PDF เพื่อที่ผู้ใช้สามารถอ่านและพิมพ์ได้เท่านั้น

e-Library หรือ Virtual Library มีความหมายเดียวกัน คือความพยายามที่จะใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือที่ทำให้การเข้าถึงสารสนเทศที่อยู่ในห้องสมุดจะทำที่ใดก็ได้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์หรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตั้งแต่การสืบค้นสารสนเทศที่ต้องการ การอ่านสารสนเทศที่ต้องการ ตลอดจนการยืม-คืนสารสนเทศที่ต้องการ ในปัจจุบันมหาวิทยาลัย/ห้องสมุดเป็นจำนวนมากมีความพยายามในการแปลงองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นให้อยู่ในรูปแบบของ e-Book เช่น วิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ของนิสิต/นักศึกษา งานวิจัยและผลงานทางวิชาการของอาจารย์และบุคลากร รวมทั้งเอกสารทุกชนิดที่จัดทำโดยมหาวิทยาลัย

e-Education หรือ Virtual Education หรือ Online Teaching and Learning คือรูปแบบการจัดการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งที่อาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการดำเนินงาน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนที่ใดก็ได้ (any where) เมื่อใดก็ได้ (any time) ซึ่งเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการเรียนการสอนทางไกล โดยที่ Online Teaching and Learning จะเน้นระบบและกลไกในการดำเนินงานแบบออนไลน์

Courseware คือเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สำหรับการเรียนการสอนออนไลน์ ซึ่งในปัจจุบันนิยมทำในรูปของเอกสารเว็บ Courseware ที่จะต้องได้รับการออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นบทเรียน แต่ละบทเรียนจะมีการกำหนดแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน มีการนำเสนอเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน แหล่งวิทยาการที่เกี่ยวข้อง (resources) โดยเน้นที่องค์ความรู้จากห้องสมุดเสมือนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งสามารถเข้าถึงได้ทันที มีการทดสอบเพื่อประเมินว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในระดับใด มีการออกแบบให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับเนื้อหาวิชา ผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน โดยใช้การสื่อสารผ่านเครือข่าย นอกจากนั้นแล้วการออกแบบ Courseware ที่ดีนั้นต้องใช้ความสามารถของเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่การนำเสนอในรูปแบบที่เอกสารสิ่งพิมพ์ทำไม่ได้หรือทำได้ยาก

e-Learning คือการเรียนรู้โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นหลัก อาจจะเป็นการเรียนรู้อย่างไม่เป็น โครงสร้าง (unstructured) เช่น การสืบค้นสารสนเทศหรืออ่านสารสนเทศที่อยู่บนเว็บ เพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่ง ตลอดจนถึงการเรียนรู้ที่เป็น โครงสร้าง (structured) หรือเป็นระบบ เช่น การเรียน

Virtual University คือมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดการเรียนการสอนทางไกล โดยกิจกรรมหลักที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดการเรียนการสอนจะใช้ระบบออนไลน์เป็นหลัก ซึ่งก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของ e-Commerce ทางการศึกษา การจัดการศึกษาแบบ Virtual University นี้อาจจะดำเนินการโดยใช้บุคลากรของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่อยู่คนละแห่งมารวมมือกันได้เป็นเครือข่าย

การเรียนการสอนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

สื่อการสอน ไม่ว่าจะเป็นสื่อชนิดใด รูปแบบใดก็ยังคงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และทักษะต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพสังคมปัจจุบันเต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสาร การใช้สื่อการสอนในรูปแบบที่เหมาะสมจึงมีความจำเป็นมากขึ้น เพราะสื่อจะช่วยให้การรับรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพของสื่อและวิธีการเสนอสื่ออื่นๆ ด้วยสื่อธรรมดาที่สุด เช่น ซอล์กและกระดานดำหรือไวท์บอร์ด หากมีการออกแบบการใช้ที่ดีก็อาจมี

ประสิทธิภาพในการสื่อความหมายมากกว่าการใช้สื่อที่ซับซ้อน และมีราคาแพงกว่าก็เป็นได้ อย่างไรก็ตาม สื่อแต่ละประเภทย่อมมีข้อดีและข้อจำกัดในตัวเอง

สื่อมัลติมีเดียก็เช่นเดียวกับสื่ออื่น คือ มีทั้งข้อได้เปรียบและเสียเปรียบ ข้อได้เปรียบที่เห็นชัดเจนคือ ประสิทธิภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์และ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาก้าวหน้าอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ทำให้ระบบคอมพิวเตอร์สามารถประมวลข้อมูล นำเสนอข้อมูล ภาพ เสียง และข้อความได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพดังกล่าวนี้เมื่อผนวกเข้ากับการออกแบบ โปรแกรมที่ดี ย่อมส่งผลดีต่อการเรียนการสอน ข้อเสียเปรียบของสื่อมัลติมีเดียก็มีอยู่ไม่น้อย ประการสำคัญคงเป็นราคาของคอมพิวเตอร์ นอกจากนั้นก็ถึงความซับซ้อนของระบบการทำงานซึ่งเมื่อเทียบกับสื่ออื่นๆ นับว่าคอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่มีความยุ่งยากในการใช้งาน อย่างไรก็ตาม ความยุ่งยากของการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ได้ลดลงตามลำดับ บริษัทผู้พัฒนาโปรแกรมได้พยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้การใช้คอมพิวเตอร์มีความง่ายสำหรับคนทุกคนทุกอาชีพ

เมื่อกล่าวถึงความคุ้มค่าของการใช้คอมพิวเตอร์ คนส่วนใหญ่จะคิดว่า ซอฟต์แวร์หรือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่นั้นจะนำมาใช้งานอะไรได้บ้าง ตรงกับความต้องการหรือไม่ เพียงพอหรือไม่ ความคุ้มค่าอยู่ที่เราได้อะไรจากการใช้คอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนนอกจากงานด้านบริหารจัดการแล้ว ความคุ้มค่าของการใช้คอมพิวเตอร์อยู่ที่คุณภาพและปริมาณของสื่อมัลติมีเดีย และแผนการใช้เพื่อการเรียนการสอนอีกด้วย

สื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอนนั้น คือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ออกแบบเพื่อใช้ในการเรียนการสอน โดยผู้ออกแบบหรือกลุ่มผู้ผลิตโปรแกรมได้บูรณาการเอาข้อมูลรูปแบบต่างๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีทัศน์ และข้อความ เข้าไปเป็นองค์ประกอบเพื่อการสื่อสารและการให้ประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั่นเอง

ตอนที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โสภาพันธ์ สอาด, ผศ.ดร.พัลลภ พิริยะสุวรรณค์, ผศ.ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข, ผศ.ดร.ณมน จิรังสุวรรณ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาก่อนเรียน 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่อ

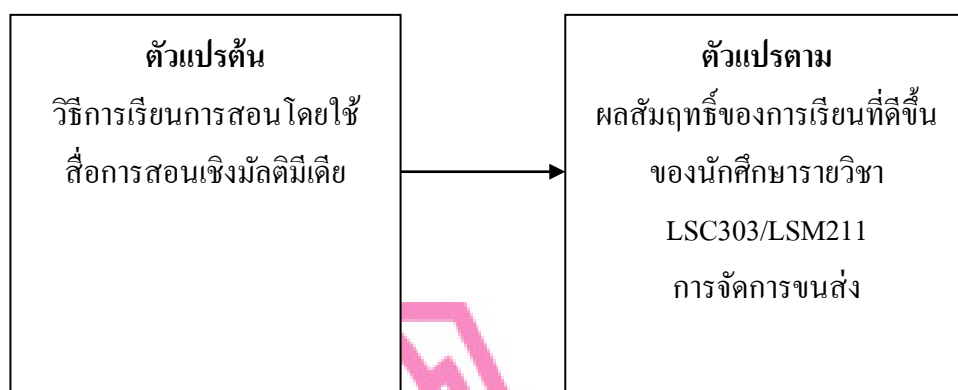
อิเล็กทรอนิกส์ โดยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการวิจัยและพัฒนาประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนและการรับรอง รูปแบบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 แบ่งกลุ่มทดลองจำนวน 30 คนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าที (Paired sample t-test) ผลของการศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักแบบปกติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์สูงกว่า กลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อกรจัดการเรียนการสอน พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 5 ท่าน มีความเห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้กับนักศึกษาพยาบาลได้

พงศ์ปนต์ กองสุข, ชลเย็น หงส์ไพศาลวิวัฒน์ ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การศึกษาเทคนิคการดึงความสนใจสำหรับสื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเทคนิคในการดึงความสนใจที่ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของกลุ่มทดลองสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุมที่เรียนจากสื่อการสอนเชิงมัลติมีเดียที่ไม่มีเทคนิคการดึงความสนใจและกลุ่มทดลองอื่นจำนวน 4 กลุ่มทดลองซึ่งเรียนจากสื่อการสอนเชิงมัลติมีเดียที่ใช้เทคนิคการดึงความสนใจที่แตกต่างกัน โดยการทดลองจะกระทำกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่มีอายุระหว่าง 11-17 ปี จำนวน 60 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างทางสถิติ พบว่ากลุ่มทดลองที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้กรอบสี่เหลี่ยมครอบส่วนที่ต้องการดึงความสนใจ (Outlining) กลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการปิดบังรายละเอียดส่วนอื่นและแสดงเฉพาะส่วนที่ต้องการดึงความสนใจ (Masking) และกลุ่มที่เรียนด้วยเทคนิคการใช้ตัวการ์ตูนซึ่งไปยังส่วนที่ต้องการดึงความสนใจ (Agent) มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สรุปบททวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าผู้วิจัยได้ใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอนนำมาพัฒนารูปแบบเทคนิคกิจกรรมการเรียนการสอนและทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมที่เป็นสื่อมัลติมีเดียพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยพยายามอธิบายถึงการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย ในกิจกรรมการเรียนการสอน ในรายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง ในภาคการศึกษาที่ 2/2555 จำนวนทั้งหมด 90 คน โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (pre-experimental one group pretest-posttest) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา LSC 303/LSM211 การจัดการขนส่ง ในภาคการศึกษาที่ 2/2555 จำนวนทั้งหมด 90 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา LSC 303/LSM211 การจัดการขนส่ง ในภาคการศึกษาที่ 2/2555 โดยเก็บข้อมูลทั้งหมดจำนวนทั้งหมด 90 คน คิดเป็นร้อยละร้อย

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

2. สร้างเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการเรียนรู้แบบสื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย รายวิชาการจัดการโซ่อุปทานเชิงกลยุทธ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทานแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิด rating scale 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. สรุปผลการวิจัย จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาและผลการวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งอภิปรายผลการวิจัย

6. ดำเนินการเขียนรายงานการวิจัยและจัดพิมพ์รูปเล่มรายงาน รวมทั้งสรุปผลงานเผยแพร่

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการเรียนรู้แบบสื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย โดยทำการศึกษาจากหลักสูตรเอกสารตำราขอขบ่ายโครงสร้างเนื้อหาและคำอธิบายรายวิชา

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบอัตนัย โดยได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความสอดคล้องกับเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจในของนักศึกษาต่อการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย ในการเรียนการสอน ที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่กุมภาพันธ์ 2555 – มีนาคม 2555 โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการทดลองดังนี้

1. ทำการประเมินผลก่อนเรียน (pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์และบันทึกผลคะแนนก่อนเรียน

2. ดำเนินการทดลองสอน
3. ทำการประเมินผลหลังเรียน (posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (pretest)
4. นำคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นและสรุปผลการวิจัย
5. ทำการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจในของนักศึกษาต่อการใช้อุปกรณ์การสอนเชิงมัลติมีเดีย ในการเรียนการสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Arithmetic Mean)
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Standard Deviation)
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย ของนักศึกษา รายวิชา LSC303/LSM211การจัดการขนส่งโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนหาค่าทางสถิติ โดยกำหนดดังนี้

ระดับคะแนนเพิ่มขึ้น 1 – 3 มีผลในระดับ น้อย

ระดับคะแนนเพิ่มขึ้น 4 – 6 มีผลในระดับ ปานกลาง

ระดับคะแนนเพิ่มขึ้น 7 – 10 มีผลในระดับ มาก

4. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยเกณฑ์การแปรผลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจในรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

5. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน ในข้อเสนอแนะเพิ่มเติมและนำเสนอเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง การใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังแสดงในตารางดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	34	37.70
	หญิง	56	62.30
	รวม	90	100.00
ชั้นปีที่เรียน	ปี 3	32	35.60
	ปี 4	58	64.40
	รวม	90	100.00
การเข้าเรียน	5-10 ครั้ง	18	20.00
	มากกว่า 10 ครั้ง	72	80.00
	รวม	90	100.00
วิธีการเรียนในวิชานี้	ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	48	53.34
	ทำโครงการ	42	46.66
	รวม	90	100.00

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 90 คน มีข้อมูลทั่วไปด้านเพศ เป็นเพศหญิงจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30 และเป็นเพศชาย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 64.40 และกำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.60 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าเรียนมากกว่า 10 ครั้ง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และเข้าเรียน 5-10 ครั้ง จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 20.00 ซึ่งวิธีการเรียนในวิชานี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 53.34 และทำโครงการ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย ของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211การจัดการขนส่ง

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย ของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211การจัดการขนส่ง

นักศึกษาคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนที่เพิ่มขึ้น	นักศึกษาคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนที่เพิ่มขึ้น
1	9	17	8	24	10	18	8
2	8	15	7	25	11	18	7
3	10	16	6	26	9	17	8
4	8	15	7	27	8	16	8
5	10	17	7	28	8	17	9
6	11	18	7	29	10	16	6
7	9	17	8	30	8	14	6
8	8	14	6	31	10	19	9
9	8	15	7	32	8	15	7
10	10	16	6	33	10	19	9
11	8	14	6	34	8	14	6
12	10	15	5	35	10	15	5

นักศึกษา คนที่	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	คะแนน ที่ เพิ่มขึ้น	นักศึกษา คนที่	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	คะแนน ที่ เพิ่มขึ้น
13	8	15	7	36	11	18	7
14	10	16	6	37	9	17	8
15	8	14	6	38	8	15	7
16	10	15	5	39	9	15	6
17	11	19	8	40	11	19	8
18	9	17	8	41	9	17	8
19	8	15	7	42	8	17	9
20	10	16	6	43	8	15	7
21	8	14	6	44	10	18	8
22	10	15	5	45	10	15	5
23	11	18	7	46	11	18	7
47	9	14	5	69	10	16	6
48	10	19	9	70	8	19	11
49	8	15	7	71	10	15	5
50	10	16	6	72	9	18	9
51	10	19	9	73	9	18	9
52	10	15	5	74	8	15	7
53	8	16	8	75	10	17	7
54	10	16	6	76	11	19	8
55	8	16	8	77	9	17	8
56	10	17	7	78	8	17	9
57	11	18	7	79	8	15	7

นักศึกษา คนที่	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	คะแนน ที่ เพิ่มขึ้น	นักศึกษา คนที่	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนน หลัง เรียน	คะแนน ที่ เพิ่มขึ้น
58	10	16	6	80	10	16	6
59	8	17	9	81	8	14	6
60	10	17	7	82	10	15	5
61	9	18	9	83	8	18	10
62	9	16	7	84	10	16	6
63	8	19	11	85	8	14	6
64	8	15	7	86	10	17	7
65	9	16	7	87	9	18	9
66	8	15	7	88	9	17	8
67	10	15	5	89	8	15	7
68	8	15	7	90	9	16	7
รวม					826	1,467	641
ค่าเฉลี่ย					45.88	81.5	7.12
ผลที่ได้					-	-	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักศึกษาที่ศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่งมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย ได้คะแนนเฉลี่ยโดยรวมจากผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีเฉลี่ยเท่ากับ 81.50 ของคะแนนเต็ม 20 คะแนน มีผลคะแนนที่เพิ่มขึ้น 7.12 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ มาก

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเชิง
มัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211การจัดการขนส่ง
ในภาพรวม ดังนี้

ข้อ	รายการ	กลุ่มตัวอย่าง n = 90		ระดับ ความพึง พอใจ	ลำดับ ที่
		\bar{X}	SD		
1	ด้านการเรียนการสอน การเรียนในรายวิชานี้มีจุดมุ่งหมาย/ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัด และประเมินผลการศึกษาที่ชัดเจน	4.18	0.59	มาก	4
2	โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในการ เรียนการสอน กิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ ในรายวิชานี้	4.65	0.51	มาก	1
3	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีกิจกรรมทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่ หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.12	0.66	มาก	6
4	การดำเนินกิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเวลา ที่เหมาะสมกับการเรียน	4.01	0.66	มาก	8
5	ด้านผู้สอน อาจารย์มีทักษะเทคนิคการสอน มีการใช้ คำถาม รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียน คิด วิเคราะห์หรือวิจารณ์	4.55	0.42	มาก	3
6	อาจารย์มีมิตรสัมพันธ์ที่ดี มีความรอบรู้ และ ประสบการณ์ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.58	0.41	มาก	2

ข้อ	รายการ	กลุ่มตัวอย่าง n = 90		ระดับ ความพึง พอใจ	ลำดับ ที่
		\bar{X}	SD		
7	ด้านสื่อการสอน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ใน กิจกรรมมีความเหมาะสมในกระบวนการ เรียนรู้โดยการใช้กรณีศึกษา มีนวัตกรรม สื่อ การสอนที่ทันสมัย เหมาะสมกับ	4.15	0.61	มาก	5
8	กระบวนการเรียนรู้ในรายวิชา	4.02	0.45	มาก	7
เฉลี่ยรวม		4.28	0.54	มาก	-

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่งในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มากที่สุดคือ ด้านการเรียนการสอนโดยรวม นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอน กิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชานี้ ($\bar{X} = 4.65$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง ดังนี้

ข้อ	รายการ	กลุ่มตัวอย่าง n = 90		ระดับความ พึงพอใจ	ลำดับ ที่
		\bar{X}	SD		
1	ด้านสื่อการสอน ควรมีสื่อการสอนที่ทันสมัย มีเอกสาร ประกอบการบรรยายที่	4.11	0.511	มาก	1
2	ด้านผู้สอน อาจารย์มีเทคนิคการสอนที่ดี ควรบรรยายช้าลง เพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.35	0.44	มาก	2
เฉลี่ยรวม		3.58	0.47	มาก	-

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก (\bar{X} = 4.28) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มากที่สุดคือ ด้านสื่อการสอนควรมีสื่อการสอนที่ทันสมัย มีเอกสารประกอบการบรรยายที่ (\bar{X} = 4.11)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย เรื่องการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุมผู้วิจัยกำหนดสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลจากการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 90 คน มีข้อมูลทั่วไปด้านเพศ เป็นเพศหญิงจำนวน 56 คน คิดเป็น ร้อยละ 62.30 และเป็นเพศชาย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 90 คน มีข้อมูลทั่วไปด้านเพศ เป็นเพศหญิงจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30 และเป็นเพศชาย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 64.40 และกำลัง ศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 35.60 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าเรียนมากกว่า 10 ครั้ง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 และเข้าเรียน 5-10 ครั้ง จำนวน 18 คนคิดเป็นร้อยละ 20.00 ซึ่ง วิธีการเรียนในวิชานี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 53.34 และทำโครงการ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 46.66

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย ได้คะแนน เฉลี่ยโดยรวมจากผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีเฉลี่ยเท่ากับ 81.50 ของคะแนนเต็ม 20 คะแนนมีผลคะแนนที่เพิ่มขึ้น 7.12 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับ มาก

ความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอน เชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่งในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่ง มีค่าเฉลี่ยใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.28$)

2. อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยการใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย ได้คะแนนเฉลี่ยโดยรวมจากผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยสูง และอยู่ในระดับมากทำให้แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรมีการพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอนให้มากยิ่งขึ้น การใช้เทคโนโลยี สื่อประสมมาพัฒนาการเรียนทำให้ผู้เรียนและครูผู้สอนควรมีกระบวนการใช้การสอนที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น หรือการใช้การจัดการเรียนการสอนแบบผสม เช่น การสอนแบบบรรยายควบคู่กับกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเล่นเกมส์ การสอนแบบบรรยายควบคู่กับการสอนแบบนำอภิปราย การสอนแบบบรรยายควบคู่กับการสอนแบบสาธิตและปฏิบัติ เป็นต้น

ความพึงพอใจในการใช้สื่อการสอน เชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการขนส่งในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มากที่สุดคือ ด้านการเรียนการสอน โดยรวมนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนการสอน กิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชานี้ ($\bar{X}= 4.65$) ซึ่งถือว่านักเรียนมีความพึงพอใจมาก นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสนใจในกิจกรรม มากกว่าการเรียนการสอนในรูปแบบเดิมและการใช้เทคนิคใหม่ ๆ หรือกระบวนการใหม่ที่จะฝึกประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีเจตพิสัยที่ดี และพัฒนาพิสัยจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น การใช้เทคนิคหรือวิธีการสอนแนวใหม่ถือเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนแบบหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนนอกจากนี้ยังช่วยสร้างให้นักเรียนเพิ่มกระบวนการเรียนรู้ มีมนุษยสัมพันธ์และการกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการเอื้ออาทร และการอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ควรมีการใช้กลยุทธ์ทางการสอบแบบใหม่ๆ อื่นๆ มาช่วยในการเรียนการสอนรายวิชานี้ เช่น การระดมสมอง (brainstorm) อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่มบนเว็บ, การบันทึกผลการเรียนรู้ในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ (e-Portfolio ใน Google Doc), วารสารอิเล็กทรอนิกส์ e-Journal, หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ e-Book เป็นต้น

3.2 ควรมีการใช้สื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอนแบบใหม่เพื่อเพิ่มกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ จะทำให้ลดขั้นตอนและเวลาในการเรียนการสอน เช่น การนำโปรแกรมสำเร็จรูปมาให้นักศึกษาได้ทดลองปฏิบัติจริงเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในรายวิชาดังกล่าวเพิ่มขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2550. แนวทางการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2554. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2554. มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- คณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. 2551. ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญสุด. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- จักรพรรดิ วัฒนา. 2550. บทบาทของครูไทยตาม พรบ. การศึกษาข้าราชการ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนาธิป พรกุล(2550). แดทส์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิสนา แคมมณี(2550). การจัดการเรียนรู้ โมเดลซิปปา (CIPPA MODEL). กรุงเทพมหานคร: บริษัทการพิมพ์.
- พิมพ์พันธุ์ เศษคูปต์(2550). แนวคิดและเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2530. คู่มือแนะนำวิทยาลัย. เชียงใหม่: สำนักงานอธิการบดี.
- มาลินี เรื่องปัญญา(2550). การบูรณาการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์(2550). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: ดันอ้อ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่(2550). การปฏิรูปการเรียนรู้: ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพมหานคร: SR Printing.
- ขรรยง ดิสมบัติ(2550). กลยุทธ์ในการพัฒนาการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: อัมพรการพิมพ์.
- สุเทพ บุญศิริ(2552). หลักการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: ข้าวฟ่าง.
- อรทัย คำมูล(2550). การเรียนรู้ผู้มีอาชีพ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท แอลทีเพรส.
- วิจิต สุรัตน์เรืองชัย. 2549. “สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา.” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

อานนท์ พัฒนสกุลชัย. 2551. “การพัฒนาการจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้มาตรฐานมอนเตสซอรีเพื่อพัฒนาให้นักเรียนชั้นอนุบาล โรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.”วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

โสภณพันธ์ สอาด. ผศ.ดร.พัลลภ พิริยะสุวรรณค์. ผศ.ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข. ผศ.ดร.ณมน จิรังสุวรรณ. 2554. “การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาทางการพยาบาลของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.” วรสารวิทยบริการ ปีที่22 (กันยายน-ธันวาคม 2554), ฉบับที่3: 151

พงศ์ปนต์ กองสุข. ชลเย็น หงส์ไพศาลวิวัฒน์. 2548. การศึกษาเทคนิคการดึงความสนใจสำหรับการสอนเชิงมัลติมีเดีย. ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การใช้สื่อการสอนเชิงมัลติมีเดีย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษารายวิชา
LSC303/LSM211การจัดการขนส่ง สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กรณีศึกษาในรายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการการขนส่ง โดยข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ถือว่าเป็นความลับ ใช้เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้นและจะไม่ผลต่อเกรดในการเรียนวิชานี้

2. แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

3. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย หญิง

2. ชั้นปีที่

1 2 3 4 อื่นๆ

(ระบุ).....

3. การเข้าเรียนต่อภาคการศึกษา

น้อยกว่า 5 ครั้ง 5-10 ครั้ง มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป

4. วิธีการเรียนในวิชานี้

ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกปฏิบัติการ ร่วม

สัมมนา

ทำโครงการ เรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อื่นๆ

(ระบุ).....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาในรายวิชา

LSC303/LSM211 การจัดการการขนส่ง

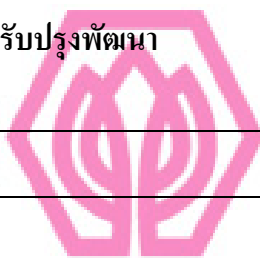
คำชี้แจง ท่านโปรดพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กรณีศึกษา ในรายวิชา LSC303/LSM211 การจัดการการขนส่ง ท่านเรียน ว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับใดโปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องได้หมายเลขที่ระบุแทนระดับความพึงพอใจ

5	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจในระดับ มาก
3	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจในระดับ น้อย
1	หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการเรียนการสอน					
1. การเรียนในรายวิชานี้มีจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการศึกษาที่ชัดเจน					
2. โดยรวมนักศึกษา มีความพึงพอใจในการเรียนการสอน กิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชานี้					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
3. มีกิจกรรมทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
4. การดำเนินกิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเวลาที่เหมาะสมกับการเรียน					
ด้านผู้สอน					

5. อาจารย์มีทักษะ เทคนิคการสอน มีการใช้คำถาม รับฟังความคิดเห็น ของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียน คิด วิเคราะห์หรือวิจารณ์					
6. อาจารย์มีมิตรสัมพันธ์ที่ดี มีความรอบรู้ และประสบการณ์ใน เนื้อหาวิชาที่สอน					
ด้านสื่อการสอน					
7. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในกิจกรรมมีความเหมาะสมใน กระบวนการเรียนรู้โดยการใช้กรณีศึกษา					
8. มีนวัตกรรม สื่อการสอนที่ทันสมัย เหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ ในรายวิชา					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางปณภา ภิรมย์นาค
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่ทำงาน	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	อาจารย์สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY